

Bekendtgørelse af designloven¹⁾

Herved bekendtgøres designloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 219 af 26. februar 2017, med de ændringer, der følger af § 3 i lov nr. 670 af 8. juni 2017 og § 2 i lov nr. 1533 af 18. december 2018²⁾.

Kapitel 1

Almindelige bestemmelser

§ 1. Den, som har frembragt et design (designeren), eller den, til hvem designerens ret er overgået, kan i overensstemmelse med denne lov ved registrering erhverve eneret til designet (designret), jf. § 9.

§ 2. I denne lov forstås ved

- 1) »design«: et produkts eller en del af et produkts udseende, som er bestemt af de særlige træk ved selve produktet eller dets udsmykning, navnlig for så vidt angår linjer, konturer, farver, form, struktur eller materiale,
- 2) »produkt«: en industrielt eller håndværksmæssigt fremstillet artikel, herunder bl.a. dele, der er bestemt til at blive samlet til et sammensat produkt, samt emballage, udstyr, grafiske symboler og typografiske skrifttyper, men ikke edb-programmer,
- 3) »sammensat produkt«: et produkt, der består af flere bestanddele, som kan udskiftes, således at produktet kan skilles ad og samles igen.

§ 3. Designret kan kun opnås, hvis designet er nyt og har individuel karakter.

Stk. 2. Et design anses som nyt, hvis intet identisk design er blevet offentligt tilgængeligt før dagen for ansøgningens indgivelse eller prioritetsdagen, hvis der er påberåbt prioritet, jf. § 16. Design skal anses som identiske, hvis deres særlige træk kun adskiller sig fra hinanden på uvæsentlige punkter.

Stk. 3. Et design anses for at have individuel karakter, hvis det helhedsindtryk, designet giver den informerede bruger, adskiller sig fra det helhedsindtryk, en sådan bruger får af andre design, som er blevet offentligt tilgængelige inden dagen for ansøgningens indgivelse eller prioritetsdagen, hvis der er påberåbt prioritet, jf. § 16. Ved vurderingen af et designs individuelle karakter skal der tages hensyn til den grad af frihed, som designeren har haft ved udviklingen af designet.

§ 4. Et design til en bestanddel af et sammensat produkt anses kun for at være nyt og have individuel karakter, hvis

- 1) bestanddelen efter at være blevet indføjet i det sammensatte produkt fortsat er synlig under normal brug af produktet og
- 2) den synlige del af bestanddelen opfylder kravene om nyhed og individuel karakter.

Stk. 2. Ved normal brug forstås den endelige brugers anvendelse af det sammensatte produkt bortset fra vedligeholdelse, service eller reparation.

§ 5. Et design er offentligt tilgængeligt, hvis det er blevet offentliggjort i forbindelse med registrering eller på anden måde er blevet offentliggjort, eller hvis det er blevet udstillet, benyttet kommercielt eller blevet kendt på anden måde.

Stk. 2. Designet anses dog ikke for at være blevet offentligt tilgængeligt

- 1) i de tilfælde, hvor fagkredsene inden for den pågældende sektor i Den Europæiske Union gennem deres sædvanlige forretningsførelse ikke med rimelighed kan have fået kendskab til de omstændigheder, der er nævnt i stk. 1, før dagen for ansøgningens indgivelse eller prioritetsdagen, hvis der er påberåbt prioritet, jf. § 16, eller
- 2) hvis andre har fået kendskab til designet i forbindelse med et udtrykkeligt eller underforstået krav om fortrolighed.

§ 6. Et design anses ikke for at være blevet offentligt tilgængeligt, såfremt offentliggørelsen er sket inden for 12 måneder før dagen for ansøgningens indgivelse eller prioritetsdagen, hvis der er påberåbt prioritet, jf. § 16

- 1) af designeren eller den, til hvem designerens ret er overgået, eller af andre på grundlag af oplysninger, der er meddelt, eller foranstaltninger, der er truffet af designeren eller den, til hvem designerens ret er overgået, eller
- 2) som følge af misbrug i forhold til designeren eller den, til hvem designerens ret er overgået.

§ 7. Designret kan ikke opnås, hvis designet

- 1) strider mod offentlig orden eller sædelighed,
- 2) strider mod et ældre design, som først er blevet offentligt tilgængeligt efter datoen for ansøgningens indgivelse eller prioritetsdagen, hvis der er påberåbt prioritet, jf. § 16, og under forudsætning af, at ansøgningsdagen for det ældre design ligger forud for ansøgningsdagen for det yngre design,
- 3) uhjemlet
 - a) gør brug af et af de elementer, der er anført i artikel 6 c i Pariserkonventionen til beskyttelse af industriel ejendomsret, eller af andre kendetegn, emblemer og våbenskjold end dem, der er omfattet af artikel 6 c i ovennævnte konvention, og som er af særlig offentlig interesse,
 - b) benytter en andens varemærke, firma eller andet forretningskendetegn,
 - c) gør brug af et værk, der er ophavsretligt beskyttet,
 - d) indeholder et ældre design.

Stk. 2. Ved et ældre design forstås et design, der er beskyttet ved

- 1) ansøgning eller registrering her i landet,
- 2) ansøgning om eller registrering som EF-design,
- 3) et ikke registreret EF-design eller
- 4) international ansøgning eller registrering med virkning her i landet.

§ 8. Designret kan ikke opnås til de dele af et produkts udseende, som

- 1) udelukkende er bestemt af produktets tekniske funktion, eller som
- 2) må reproduceres i deres nøjagtige form og dimensioner, for at det produkt, som designet angår, mekanisk kan kobles til et andet produkt eller placeres i, på, omkring eller bringes i kontakt med et andet produkt, så begge produkter opfylder deres funktion.

Stk. 2. Uanset bestemmelsen i stk. 1, nr. 2, kan der opnås designret til et design, der er nyt og har individuel karakter i overensstemmelse med § 3, hvis designet giver mulighed for en mangfoldig sammenbygning eller sammenkobling af produkter i et modulopbygget system bestående af indbyrdes udskiftelige dele.

§ 9. Designretten indebærer med de undtagelser, som følger af §§ 10-12, at ingen uden samtykke fra indehaveren af retten kan udnytte designet. En sådan udnyttelse omfatter navnlig fremstilling, udbud, markedsføring, indførsel, udførsel eller brug af et produkt, som designet angår, eller oplagring af et sådant produkt med de nævnte formål.

Stk. 2. Designretten i henhold til stk. 1 omfatter ethvert design, der ikke giver den informerede bruger et andet helhedsindtryk. Ved vurderingen af designrettens omfang skal der tages hensyn til den grad af frihed, som designeren har haft ved udviklingen af designet.

§ 10. Designretten kan ikke udøves i forbindelse med

- 1) handlinger, der foretages i privat øjemed,
- 2) handlinger, der foretages i forsøgsøjemed, og
- 3) eftergørelse i citatøjemed eller til undervisningsbrug, forudsat at sådanne handlinger er forenelige med god forretningsskik og ikke i urimeligt omfang skader den normale udnyttelse af designet, og forudsat at kilden angives.

§ 11. Designretten kan heller ikke udøves i forbindelse med

- 1) udstyr på skibe og luftfartøjer, der er hjemmehørende i et andet land, hvis disse midlertidigt kommer ind her i landet, og
- 2) import her til landet af reservedele og tilbehør med henblik på reparation samt udførelse af reparation af sådanne skibe og luftfartøjer.

§ 12. Designretten omfatter ikke handlinger i forbindelse med designbeskyttede produkter, som af indehaveren eller med dennes samtykke er markedsført inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS).

Kapitel 2

Ansøgning om registrering af design

§ 13. Ansøgning om registrering af design indgives til Patent- og Varemærkestyrelsen.

Stk. 2. Ansøgningen skal indeholde oplysning om ansøgerens navn eller firma samt en gengivelse af designet.

Stk. 3. Med ansøgningen kan der tillige indgives en model. I så fald danner modellen grundlag for registrering af designet.

Stk. 4. Søges registrering af en anden end den, der har frembragt designet, skal det efter ansøgerens eller designerens anmodning noteres i designregistret, hvem der har frembragt designet. Hvis designet er et resultat af et samarbejde mellem flere designere, kan en angivelse af den pågældende gruppe af designere erstatte en angivelse af de enkelte designere.

Stk. 5. Med ansøgningen skal følge de fastsatte gebyrer.

§ 14. Der kan alene knyttes retsvirkninger til ansøgningen fra den dag, ansøgeren har indgivet afbildning eller model, som viser designet.

Stk. 2. En ansøgning kan ikke ændres til at angå et andet design end det, der er vist i ansøgningen.

§ 15. En ansøgning kan omfatte flere design, hvis de produkter, for hvilke designene skal anvendes, kan henføres til samme klasse, jf. det internationale arrangement vedrørende klassifikation af industrielle design og modeller undertegnet i Locarno den 8. oktober 1968 (Locarnoarrangementet).

§ 16. Er et design indeholdt i en ansøgning om designregistrering eller om brugsmodebeskyttelse i et andet land, som er tilsluttet Pariserkonventionen af 20. marts 1883 om beskyttelse af den industrielle ejendomsret, eller som er medlem af Verdenshandelsorganisationen (WTO), og søges designet registreret her i landet inden 6 måneder fra ansøgningsdagen i dette andet land, skal ansøgningen i forhold til § 3 og § 7, stk. 1, nr. 2 og 3, på ansøgerens anmodning betragtes som indgivet samtidig med ansøgningen i dette andet land.

Stk. 2. Den samme ret til prioritet efter stk. 1 gælder, selv om den tidligere ansøgning om beskyttelse ikke hidrører fra et land, der er tilsluttet konventionen eller WTO, når en tilsvarende prioritet fra en dansk

designansøgning indrømmes i det land, hvor den tidligere ansøgning blev indgivet, og lovgivningen i det pågældende land i hovedsagen stemmer overens med Pariserkonventionen.

Stk. 3. Den samme ret til prioritet efter stk. 1 gælder endvidere, hvis designet er indeholdt i en ansøgning om design- eller brugsmodelbeskyttelse her i landet.

Stk. 4. Hvis en ansøgning om registrering af et design indgives her i landet senest 6 måneder efter, at designet for første gang er fremvist på en officiel eller officielt anerkendt international udstilling, skal ansøgningen i forhold til § 3 og § 7, stk. 1, nr. 2 og 3, på ansøgerens anmodning have prioritet fra denne dato. Ved de nævnte udstillinger forstås sådanne, som er defineret i konventionen angående internationale udstillinger, undertegnet i Paris den 22. november 1928 og senest revideret den 30. november 1972.

§ 17. Patent- og Varemærkestyrelsen påser, at ansøgningen angår et design, jf. § 2, nr. 1, og at bestemmelsen i § 7, stk. 1, nr. 1, ikke er til hinder for registreringen. Endvidere påses, at ansøgningen kun indeholder ét design, jf. dog § 15.

Stk. 2. Ansøgeren kan anmode Patent- og Varemærkestyrelsen om at undersøge andre forhold af betydning for designretten, hvorom styrelsen har kendskab. For anmodningen skal betales det fastsatte gebyr.

Stk. 3. Erhvervsministeren fastsætter de nærmere regler om undersøgelsen og dens omfang.

§ 18. Er ansøgningen i overensstemmelse med forskrifterne, og er der intet fundet til hinder for registreringen, registreres designet. Registreringen offentliggøres af Patent- og Varemærkestyrelsen. Offentliggørelsen kan udsættes i indtil 6 måneder fra ansøgningsdagen eller prioritetsdagen, hvis der er påberåbt prioritet, jf. § 16, såfremt ansøgeren anmoder om det i ansøgningen.

§ 19. Har ansøgeren ikke iagttaget de fastsatte forskrifter for ansøgningen, eller finder Patent- og Varemærkestyrelsen i øvrigt, at der er noget til hinder for registrering, skal ansøgeren underrettes herom og opfordres til inden en nærmere angiven frist at udtale sig eller træffe foranstaltninger til berigtigelse af ansøgningen.

Stk. 2. Undlader ansøgeren inden fristens udløb at udtale sig eller træffe foranstaltninger til berigtigelse af ansøgningen, henlægges denne. Den i stk. 1 nævnte underretning skal indeholde oplysning herom.

Stk. 3. Behandlingen af en ansøgning kan genoptages, hvis ansøgeren inden 2 måneder efter udløbet af den fastsatte frist beder om genoptagelse og fremkommer med sit svar eller berigtiger ansøgningen, samt inden nævnte frist betaler det fastsatte genoptagelsesgebyr. Genoptagelse kan kun ske én gang.

Stk. 4. Finder Patent- og Varemærkestyrelsen noget til hinder for at imødekomme ansøgningen, og har ansøgeren haft lejlighed til at udtale sig om hindringen, skal ansøgningen afslås, medmindre Patent- og Varemærkestyrelsen finder grund til på ny at give ansøgeren opfordring som omhandlet i stk. 1.

§ 20. Finder Patent- og Varemærkestyrelsen efter § 19 noget til hinder for registrering, kan designet registreres i ændret form, hvis designet i den ændrede form opfylder betingelserne for beskyttelse og det beholder sin identitet.

Stk. 2. Hvis ansøgeren ikke er enig i Patent- og Varemærkestyrelsens afgørelse i henhold til stk. 1 om registrering i den ændrede form, afslås ansøgningen.

Kapitel 3

Offentlighed og oplysningspligt

§ 21. Fra og med den dag designet er registreret, skal sagens akter holdes tilgængelige for enhver.

Stk. 2. Når 6 måneder er forløbet fra ansøgningsdagen eller prioritetsdagen, hvis der er påberåbt prioritet, jf. § 16, skal akterne, selv om offentliggørelse i henhold til § 18 ikke har fundet sted, holdes tilgængelige for enhver. Er der truffet beslutning om henlæggelse eller afslag, må akterne dog ikke holdes tilgængelige, medmindre ansøgeren anmoder om genoptagelse eller påklager det meddelte afslag.

Stk. 3. På anmodning af ansøgeren skal sagens akter gøres tilgængelige tidligere end foreskrevet i stk. 1 og 2.

Stk. 4. Når sagens akter bliver tilgængelige i henhold til stk. 2 eller 3, skal der ske offentliggørelse herom.

§ 22. En ansøger, som over for en anden påberåber sig en ansøgning om designregistrering, inden akterne i ansøgningssagen er blevet tilgængelige for enhver, skal efter anmodning give den pågældende adgang til at gøre sig bekendt med akterne.

Stk. 2. Den, som enten ved direkte henvendelse til en anden eller i annoncer eller ved påskrift på produkter eller deres indpakning eller på anden måde angiver, at et design er registreret eller søgt registreret, uden samtidig at angive registreringens eller ansøgningens nummer, skal uden unødigt ophold give den, der anmoder herom, sådan oplysning. Angives det ikke udtrykkeligt, at et design er registreret eller søgt registreret, men er oplysningen egnet til at fremkalde den opfattelse, at dette er tilfældet, skal der efter anmodning uden unødigt ophold gives oplysning om, hvorvidt designet er registreret eller søgt registreret.

Kapitel 4

Designregistreringens gyldighedstid

§ 23. En designregistrering gælder for den eller de perioder på fem år, som ansøgningen er indgivet for, regnet fra ansøgningsdagen. Registreringen kan efter anmodning fornyes for yderligere perioder indtil i alt 25 år. Hver periode løber fra udgangen af den forudgående periode.

Stk. 2. Uanset stk. 1 gælder registreringen i højst 15 år for et design til en bestanddel, der anvendes til reparation af et sammensat produkt, således at produktet får sit oprindelige udseende igen.

§ 24. Ansøgning om fornyelse af en designregistrering sker ved indbetaling af det fastsatte fornyelsesgebyr til Patent- og Varemærkestyrelsen tidligst 3 måneder før og senest 6 måneder efter registreringsperiodens udløb. Hvis fornyelsesgebyret først betales efter registreringsperiodens udløb, betales et forhøjet gebyr.

Stk. 2. Patent- og Varemærkestyrelsen opkræver det fastsatte fornyelsesgebyr hos designindehaveren eller dennes fuldmægtig. Styrelsen er ikke ansvarlig for rettighedstab som følge af manglende opkrævning.

Stk. 3. Er det fastsatte fornyelsesgebyr ikke betalt senest 6 måneder efter registreringsperiodens udløb, skal registreringen udslettes.

Stk. 4. Fornyelse af registreringen skal offentliggøres.

Kapitel 5

Registreringens ophør ved dom eller administrativ prøvning m.v.

§ 25. Når en designregistrering har fundet sted, kan enhver over for Patent- og Varemærkestyrelsen fremsætte anmodning om hel eller delvis udslættelse af registreringen. Anmodningen kan alene begrundes med, at

- 1) registreringen ikke er foretaget i overensstemmelse med §§ 1-8,
- 2) ansøgningen er ændret i strid med § 14, stk. 2,
- 3) betingelserne i § 15 ikke er opfyldt eller
- 4) registreringen er opretholdt i mere end 15 år i strid med § 23, stk. 2.

Stk. 2. Anmodning efter stk. 1 kan kun fremsættes vedrørende

- 1) retten til et design af den, som påstår at være retmæssig indehaver af designet,
- 2) de rettigheder, som er nævnt i § 7, stk. 1, nr. 2 og nr. 3, litra b-d, af den, der påstår at være retmæssig indehaver af de pågældende rettigheder,
- 3) brug af de rettigheder, som er nævnt i § 7, stk. 1, nr. 3, litra a, af den, der er berørt af brugen.

Stk. 3. Hvis en sag ved domstolene vedrørende et design ikke er endeligt afgjort, kan der ikke fremsættes en anmodning efter stk. 1 vedrørende det pågældende design. Rejses sag ved domstolene om et design, inden der er truffet endelig afgørelse om anmodningen efter stk. 1 vedrørende samme design, skal Patent-

og Varemærkestyrelsen eller Patentankenævnet stille behandlingen af anmodningen i bero, indtil sagen er endeligt afgjort, medmindre anmodningen er fremsat af designindehaveren.

Stk. 4. For anmodning i henhold til stk. 1 skal betales det fastsatte gebyr.

§ 26. En anmodning efter § 25, stk. 1, skal være ledsaget af dokumentation. Hvis materialet til brug for sådan dokumentation er utilstrækkeligt, kan Patent- og Varemærkestyrelsen forlange yderligere materiale for at tage stilling til anmodningen.

Stk. 2. Hvis anmodningen er fremsat af en anden end indehaveren af designregistreringen, skal indehaveren gøres bekendt med det indgivne materiale og have lejlighed til at udtale sig herom.

§ 27. En designregistrering kan kendes helt eller delvis ugyldig ved dom, hvis

- 1) registreringen ikke er foretaget i overensstemmelse med §§ 1-8,
- 2) ansøgningen er ændret i strid med § 14, stk. 2,
- 3) betingelserne i § 15 ikke er opfyldt eller
- 4) registreringen er opretholdt i mere end 15 år i strid med § 23, stk. 2.

Stk. 2. Enhver kan anlægge sag efter stk. 1. Dog kan sag kun anlægges vedrørende

- 1) retten til et design af den, som påstår at være retmæssig indehaver af designet,
- 2) de rettigheder, som er nævnt i § 7, stk. 1, nr. 2 og nr. 3, litra b-d, af den, der påstår at være retmæssig indehaver af de pågældende rettigheder,
- 3) brug af de rettigheder, som er nævnt i § 7, stk. 1, nr. 3, litra a, af den, der er berørt af brugen.

Stk. 3. Sager i henhold til stk. 2, nr. 1, skal anlægges inden et år efter, at den pågældende har fået kundskab om registreringen og de øvrige forhold, på hvilke søgsmålet støttes. Var designindehaveren i god tro ved registreringen, eller da designretten overgik til den pågældende, kan sagen ikke rejses senere end 3 år efter registreringen af designet.

Stk. 4. Et design kan erklæres ugyldigt, efter at retten til designet er bortfaldet eller der er givet afkald på designretten.

§ 28. En designregistrering kan opretholdes i ændret form, hvis designet i den ændrede form opfylder betingelserne for beskyttelse og det beholder sin identitet.

Stk. 2. Hvis designindehaveren ikke er enig i en afgørelse om opretholdelse af registreringen i ændret form eller ikke betaler det fastsatte gebyr for offentliggørelse af ændringen, bliver registreringen udslettet.

§ 29. Påstår nogen at have ret til et ansøgt eller registreret design, kan Patent- og Varemærkestyrelsen, hvis styrelsen finder spørgsmålet tvivlsomt, opfordre den pågældende til inden en nærmere angiven frist at anlægge retssag herom. Efterkommes opfordringen ikke, kan påstanden lades ude af betragtning. Underretning herom skal gives i opfordringen.

Stk. 2. Er der anlagt sag om retten til et design, skal Patent- og Varemærkestyrelsen stille behandlingen af sagen i bero, indtil retssagen er endeligt afgjort.

§ 30. Godtgør nogen over for Patent- og Varemærkestyrelsen, at den pågældende og ikke ansøgeren eller designindehaveren er berettiget til et design, der er omfattet af et ansøgt eller registreret design, skal Patent- og Varemærkestyrelsen overføre ansøgningen eller registreringen til den pågældende, hvis denne anmoder om det. Den, til hvem ansøgningen eller registreringen overføres, skal betale ansøgningsgebyr.

Stk. 2. Er der anmodet om overførelse af en ansøgning eller en registrering, må ansøgningen ikke ændres, henlægges, afslås eller imødekommes, eller registreringen ændres eller udslettes helt eller delvis, før der er taget endelig stilling til spørgsmålet om overførelse.

§ 31. Er et design registreret for en anden end den, der i henhold til § 1 er berettiget dertil, skal retten, hvis der nedlægges påstand herom af den berettigede, overføre designretten til denne. Tilkommer designretten en anden, skal Patent- og Varemærkestyrelsen overføre registreringen til den berettigede.

Stk. 2. Har den, som frakendes en designregistrering, i god tro udnyttet designet her i landet, eller har den pågældende truffet væsentlige foranstaltninger hertil, er denne berettiget til mod rimeligt vederlag og

i øvrigt på rimelige vilkår at fortsætte den påbegyndte eller iværksætte den planlagte udnyttelse med bibeholdelse af dennes almindelige karakter. Samme ret tilkommer under tilsvarende forudsætninger også indehavere af licensrettigheder.

Stk. 3. Rettigheder i henhold til stk. 2 kan kun overgå til andre sammen med den virksomhed, hvori de udnyttes, eller hvori udnyttelsen var tilsigtet.

§ 32. Foreligger der en hindring for opretholdelse af en designregistrering i henhold til en afgørelse efter § 25, stk. 1, eller en dom, skal registreringen udslettes af Patent- og Varemærkestyrelsen. Styrelsen skal endvidere udslette registreringen, hvis designindehaveren giver afkald på designretten.

Stk. 2. Finder Patent- og Varemærkestyrelsen på grundlag af en anmodning efter § 25, stk. 1, at der ikke kan ske hel eller delvis udslettelse af registreringen, afslås anmodningen, og registreringen opretholdes.

§ 33. Patent- og Varemærkestyrelsen skal offentliggøre bortfald af en designregistrering. Styrelsen skal tillige offentliggøre ændringer i designregistreringen som følge af en afgørelse eller en dom om hel eller delvis udslettelse eller om overførelse af designretten til en anden.

Stk. 2. For offentliggørelsen af en registrering i ændret form betales det fastsatte gebyr.

Kapitel 6

Klage

§ 34. Klage over Patent- og Varemærkestyrelsens endelige afgørelse af en designansøgning kan indgives til Patentankenævnet af ansøgeren. Det samme gælder designindehaveren, hvis en designregistrering udslettes helt eller delvis. Opretholdes en designregistrering i ændret eller uændret form, kan afgørelsen påklages af den, der har fremsat anmodningen om hel eller delvis udslettelse af designregistreringen. Frafalder sidstnævnte sin klage, kan klagen alligevel prøves, når der foreligger særlige grunde hertil.

§ 35. Klage efter § 34 indgives til Patentankenævnet senest 2 måneder efter, at Patent- og Varemærkestyrelsen har givet den pågældende underretning om afgørelsen. Inden samme frist skal det fastsatte gebyr for klage betales. Sker det ikke, skal klagen afvises. Indbringelse for Patentankenævnet har opsættende virkning.

Stk. 2. Patentankenævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Afgørelser truffet af Patent- og Varemærkestyrelsen, som kan indbringes for Patentankenævnet, kan ikke indbringes for domstolene, før ankenævnets afgørelse foreligger. Ønskes en afgørelse, der er truffet af Patentankenævnet, indbragt for domstolene, må sag anlægges senest 2 måneder fra den dag, ankenævnets afgørelse er meddelt den pågældende. Søgsmålet har opsættende virkning.

Kapitel 7

Straf- og erstatningsansvar m.v.

§ 36. Med bøde straffes den, som forsætligt eller groft uagtsomt gør indgreb i en designret (designindgreb). Dette gælder også indgreb i designrettigheder, som er stiftet i henhold til Rådets forordning om EF-design.

Stk. 2. Er overtrædelsen begået forsætligt og under skærpende omstændigheder, kan straffen stige til fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 299 b. Skærpende omstændigheder anses navnlig at foreligge, hvis der ved overtrædelsen tilsigtes en betydelig og åbenbart retsstridig vinding.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 4. Overtrædelser, som omfattes af stk. 1, påtales af den forurettede. Overtrædelser, som omfattes af stk. 2, påtales kun efter den forurettedes begæring, medmindre almene hensyn kræver påtale.

§ 37. Den, som forsætligt eller uagtsomt begår designindgreb, skal betale

- 1) et rimeligt vederlag til den forurettede for udnyttelsen og
- 2) en erstatning til den forurettede for den yderligere skade, som overtrædelsen har medført.

Stk. 2. Ved fastsættelse af erstatning efter stk. 1, nr. 2, skal der tages hensyn til bl.a. den forurettedes tabte fortjeneste og krænkerens uberettigede fortjeneste.

Stk. 3. I sager, der omfattes af stk. 1, kan der derudover fastsættes en godtgørelse til den forurettede for ikkeøkonomisk skade.

§ 38. Med henblik på at forebygge yderligere designindgreb kan retten efter påstand ved dom bl.a. bestemme, at et produkt, der udgør et designindgreb, skal

- 1) tilbagekaldes fra handelen,
- 2) endeligt fjernes fra handelen,
- 3) tilintetgøres,
- 4) udleveres til den forurettede eller
- 5) ændres på en nærmere angiven måde.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på materialer, redskaber el.lign., der primært har været anvendt til ulovlig fremstilling af de krænkende produkter.

Stk. 3. Foranstaltningerne efter stk. 1 skal gennemføres uden godtgørelse til krænkeren og berører ikke en mulig erstatning til den forurettede. Foranstaltningerne skal gennemføres for krænkerens regning, medmindre særlige grunde taler herimod.

Stk. 4. Ved en dom om foranstaltninger efter stk. 1 skal retten tage hensyn til forholdet mellem krænkelserens omfang, de beordrede foranstaltninger og tredjemands interesser.

Stk. 5. Retten kan efter påstand give krænkeren tilladelse til at råde over de i stk. 1 og 2 nævnte produkter, materialer, redskaber el.lign. i designets beskyttelsestid eller en del af denne mod et rimeligt vederlag. Dette gælder dog kun, hvis

- 1) krænkeren hverken har handlet forsætligt eller uagtsomt,
- 2) foranstaltningerne efter stk. 1 ville skade krænkeren uforholdsmæssigt meget og
- 3) et rimeligt vederlag er tilstrækkeligt.

§ 39. Udnytter nogen uhjemlet et design, som er søgt registreret, efter at akterne i ansøgningssagen er gjort tilgængelige for enhver, og fører ansøgningen til registrering, finder bestemmelserne om designindgreb tilsvarende anvendelse. Dette gælder dog ikke bestemmelsen i § 38. Den, som har begået designindgreb, før akterne er gjort tilgængelige for enhver, og som derved har haft vinding, skal betale erstatning efter § 37, i det omfang det skønnes rimeligt, dog ikke ud over den vinding, denne må antages at have haft ved designindgrebet.

Stk. 2. Forældelse af erstatningskrav efter stk. 1 indtræder tidligst 1 år efter designets registrering.

§ 39 a. I en dom, hvorved nogen dømmes efter §§ 37 eller 38, kan retten på begæring bestemme, at dommen skal offentliggøres i sin helhed eller i uddrag.

Stk. 2. Pligten til offentliggørelsen påhviler krænkeren. Offentliggørelsen skal ske for krænkerens regning og på en så fremtrædende måde, som det med rimelighed kan forlanges.

§ 40. I sager om designindgreb kan det kun gøres gældende, at designretten ikke foreligger, hvis påstand om registreringens udslettelse nedlægges over for designindehaveren, eventuelt efter at denne er tilstævnet efter reglerne i § 45. Udslettes registreringen, kommer bestemmelserne i §§ 36-39 ikke til anvendelse.

§ 41. Den, som i de i § 22 nævnte tilfælde undlader at efterkomme, hvad der påhviler denne, eller meddeler urigtig oplysning, straffes med bøde, for så vidt strengere straf ikke er forskyldt efter anden lovgivning, og skal erstatte derved forvoldt skade i det omfang, det skønnes rimeligt.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 36, stk. 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse.

§ 41 a. Hvis told- og skatteforvaltningen får en formodning om krænkelse omfattet af § 36, kan oplysninger herom videregives til rettighedshaver.

Kapitel 7 A

Særlig enhed om håndhævelse og piratkopiering

§ 41 b. Patent- og Varemærkestyrelsens opgaver vedrørende håndhævelse af designrettigheder og bekæmpelse af piratkopiering varetages af en særlig enhed, hvor forbrugere, virksomheder og myndigheder kan henvende sig og modtage information og vejledning.

Stk. 2. I konkrete sager om piratkopiering vejleder enheden forbrugere og små og mellemstore virksomheder. Enheden kan efter anmodning og mod betaling af et gebyr afgive en skriftlig vejledende udtalelse.

Stk. 3. Enheden bistår politiet og anklagemyndigheden i deres indsats mod piratkopiering.

Stk. 4. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om enhedens opgaver og organisering m.v.

Kapitel 8

Retsplejebestemmelser

§ 42. Sø- og Handelsretten er EF-designdomstol i 1. instans, og Højesteret og landsretterne er EF-designdomstole i 2. instans i henhold til EF-designforordningen. Ved afgørelsen af, om domme afsagt af Sø- og Handelsretten i henhold til denne lov kan ankes til Højesteret eller landsret, finder retsplejelovens § 368, stk. 4-6, anvendelse.

§ 43. Midlertidige afgørelser om forbud eller påbud i henhold til EF-designforordningen meddeles af byretten eller Sø- og Handelsretten, jf. retsplejelovens kapitel 40.

Stk. 2. Midlertidige afgørelser om forbud eller påbud i henhold til EF-designforordningen, der skal have virkning på enhver medlemsstats område, meddeles af Sø- og Handelsretten.

Stk. 3. Midlertidige afgørelser om forbud eller påbud, der både vedrører et EF-design og andre design beskyttet i medfør af denne lov, meddeles af Sø- og Handelsretten, hvis den midlertidige afgørelse vedrørende EF-designet skal have virkning på enhver medlemsstats område.

§ 44. Den, som anlægger sag om hel eller delvis udslettelse af en designregistrering eller om overførelse af registreringen, skal meddele dette til Patent- og Varemærkestyrelsen til indførelse i designregistret samt i anbefalet brev give meddelelse om sagsanlægget til enhver licenshaver, der er indført i registret med adresse. En licenshaver, der vil anlægge sag om indgreb i designretten, skal på tilsvarende måde give meddelelse herom til designindehaveren.

Stk. 2. Dokumenterer sagsøgeren ikke i stævningen, at anmeldelse og meddelelser, som er angivet i stk. 1, har fundet sted, kan retten fastsætte en frist til opfyldelse af betingelserne. Oversiddes den fastsatte frist, afvises sagen.

§ 45. I sager om indgreb i designretten anlagt af designindehaveren skal sagsøgte give meddelelse efter reglerne i § 44, stk. 1, til Patent- og Varemærkestyrelsen og registrerede licenshavere, hvis sagsøgte vil nedlægge påstand om registrerings udslettelse. Bestemmelsen i § 44, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse, således at påstanden om registrerings udslettelse afvises, hvis den fastsatte frist overskrides.

Stk. 2. I sager om designindgreb anlagt af en licenshaver kan sagsøgte tilstævne designindehaveren uden hensyn til dennes værneting og over for indehaveren nedlægge påstand om registrerings udslettelse. Bestemmelserne i retsplejelovens kapitel 34 finder tilsvarende anvendelse.

§ 46. Udskrift af domme i de i §§ 27-29, 31, 32 og 36-39 omhandlede sager sendes til Patent- og Varemærkestyrelsen ved rettens foranstaltning.

Kapitel 9

Forskellige bestemmelser

§ 47. Patent- og Varemærkestyrelsen kan opfordre en ansøger af et design samt en indehaver af et registreret design til at udpege en fuldmægtig, som har bopæl i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsråd (EØS), til at repræsentere sig vedrørende ansøgningen eller registreringen. Fuldmægtigens navn og adresse skal indføres i designregistret.

§ 48. Vil en designansøger lide retstap på grund af manglende overholdelse af en frist over for Patent- og Varemærkestyrelsen fastsat i denne lov eller med hjemmel heri, skal Patent- og Varemærkestyrelsen efter anmodning genoprette rettighederne, hvis designansøgeren har udvist al den omhu, som med rimelighed kunne kræves af den pågældende. Anmodningen skal indgives til Patent- og Varemærkestyrelsen inden 2 måneder efter, at den hindring, som bevirkede fristoverskridelsen, er bortfaldet, dog senest 1 år efter fristens udløb. Inden for samme frister skal ansøgeren foretage den undladte handling og betale det fastsatte gebyr for genoprettelse.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, hvis en designindehaver ikke har betalt fornyelsesgebyr inden for den frist, der er fastsat i § 24, stk. 1, idet dog anmodning om genoprettelse skal være indgivet og fornyelsesgebyret være betalt senest 6 måneder efter fristens udløb.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på frister over for Patentankenævnet. Genoprettelse af rettighederne sker ved Patentankenævnet.

Stk. 4. Bestemmelserne i stk. 1 finder ikke anvendelse på de frister, som er nævnt i § 16.

§ 49. Erhvervsministeren fastsætter nærmere bestemmelser om designansøgninger og deres behandling, prioritet, deling af designansøgninger og -registreringer, fornyelse af og afkald på samt anmodning om hel eller delvis udslettelse af designregistreringer, designregistrets førelse, udveksling af elektroniske data med Patent- og Varemærkestyrelsen og Patentankenævnet, udgivelse og indhold af Dansk Designtidende samt Patent- og Varemærkestyrelsens forretningsgang. Det kan herunder bestemmes, at Patent- og Varemærkestyrelsens journaler over indkomne ansøgninger skal være tilgængelige for enhver. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler til bestemmelse af, hvilke dage der betragtes som lukkedage for Patent- og Varemærkestyrelsen.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter de bestemmelser, der er nødvendige for anvendelsen af forordningen om EF-design.

Stk. 3. For behandlingen af sager vedrørende EF-design betales et gebyr.

Stk. 4. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om betaling for særlige ekspeditioner, publikationer, udskrifter, kurser m.v.

§ 50. Et registreret design kan også være beskyttet efter lov om ophavsret fra det tidspunkt, hvor designet er blevet skabt eller fastlagt i en given form.

§ 51. Er et design overgået til en anden, er licens givet, er et design pantsat, er der foretaget udlæg i designet, eller er designindehaver taget under konkursbehandling, skal dette på anmodning indføres i designregistret. Det samme gælder indførelse af navn på frembringer af et design samt af rettigheder i henhold til § 31, stk. 2.

Stk. 2. Med anmodningen om indførelse, ændring eller sletning af oplysninger i designregistret i henhold til stk. 1 skal der foreligge den fornødne dokumentation.

Stk. 3. Ved registrering, der omfatter flere design, jf. § 15, kan overgang af designretten til en anden kun indføres i registret, hvis overgangen omfatter samtlige design.

Stk. 4. Søgsmål vedrørende et design kan altid anlægges mod den, der i registret er indført som designindehaver, og meddelelser fra Patent- og Varemærkestyrelsen kan sendes til indehaveren.

§ 52. Patent- og Varemærkestyrelsen kan efter anmodning påtage sig at løse særlige opgaver, der vedrører design og designret.

Stk. 2. Lov om offentlighed i forvaltningen gælder, bortset fra § 8, ikke for de opgaver, der er nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Erhvervsministeren fastsætter regler om denne servicevirksomhed og betalingen herfor samt om betalingen af gebyr for rykkerskrivelser ved for sen betaling.

Kapitel 10

International designregistrering

§ 53. Ved en international designregistrering forstås en registrering i henhold til den i Genève den 2. juli 1999 vedtagne ændring af Haag-arrangementet vedrørende international registrering af design (Genève-aftalen).

§ 54. En international designregistrering med gyldighed i Danmark har samme retsvirkning, som hvis designet var registreret her i landet.

§ 55. En international designansøgning indgives til Patent- og Varemærkestyrelsen eller til Det Internationale Bureau. Den internationale designansøgning kan indgives til Patent- og Varemærkestyrelsen af danske statsborgere samt af fysiske eller juridiske personer, som er bosat eller hjemmehørende i Danmark, eller som er indehavere af en regulær industriel eller kommerciel virksomhed i Danmark.

§ 56. Ved indgivelse af en international designansøgning kan der påberåbes prioritet fra et land, som er tilsluttet Pariserkonventionen, eller som er medlem af Verdenshandelsorganisationen (WTO).

§ 57. Patent- og Varemærkestyrelsen kan inden den frist, der er fastsat i Genève-aftalen, meddele Det Internationale Bureau helt eller delvis afslag på designets gyldighed i Danmark, hvis designet ikke opfylder registreringsbetingelserne efter denne lov.

§ 58. Om fornyelse af en international designregistrering gælder de regler, der er fastsat i Genève-aftalen.

§ 59. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler til gennemførelse af bestemmelserne i dette kapitel. Der kan herunder fastsættes særlige regler om offentliggørelse af de internationalt registrerede design.

Stk. 2. For behandlingen af sager vedrørende international designregistrering betales et gebyr.

Kapitel 10 A

Gebyrer

§ 59 a. For ansøgning om registrering af design betales et gebyr på 1.200 kr., jf. § 13, stk. 5. Ved ansøgning, som omfatter flere design, jf. § 15, betales endvidere et tillægsgebyr på 700 kr. for hvert design ud over det første. For offentliggørelse af design betales et tillægsgebyr på 400 kr. for hver afbildning ud over den første.

Stk. 2. For undersøgelse i henhold til § 17, stk. 2, betales et gebyr på 1.500 kr. Ved ansøgning, som i henhold til § 15 omfatter flere design, betales et tillægsgebyr på 900 kr. for hvert design ud over det første.

Stk. 3. Gebyr for designering af Danmark i en international designregistrering fastsættes i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1, i Genève-aftalen af 2. juli 1999 under Haag-Arrangementet om international registrering af industrielle design (Genève-aftalen).

§ 59 b. For fornyelse af designregistrering, jf. § 24, stk. 1, betales et gebyr på 2.200 kr. for hver periode, jf. § 23. Ved registrering, som i henhold til § 15 omfatter flere design, betales endvidere et tillægsgebyr på 1.100 kr. for hvert design ud over det første.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1, finder tilsvarende anvendelse på fornyelse af registreringer i medfør af § 25, stk. 1, i den hidtil gældende mønsterlov.

Stk. 3. Gebyrer i henhold til stk. 1 eller 2, der betales efter registreringsperiodens udløb og indtil 6 måneder derefter, forhøjes med 20 pct.

Stk. 4. Gebyr for fornyelse af designering af Danmark i en international designregistrering fastsættes i overensstemmelse med Genève-aftalens artikel 17, stk. 2, jf. artikel 7, stk. 1.

§ 59 c. For anmodning om administrativ prøvning, herunder af design indeholdt i en registrering, som omfatter flere design, jf. § 15 og § 25, stk. 4, betales for hvert design 3.000 kr.

Stk. 2. For offentliggørelse af en registrering i ændret form betales et grundgebyr på 400 kr., jf. § 33, stk. 2. Der betales endvidere et tillægsgebyr på 400 kr. for hver afbildning ud over den første.

§ 59 d. For anmodning om genoptagelse af en ansøgning om design betales 400 kr., jf. § 19, stk. 3.

Stk. 2. For anmodning om genoprettelse af en designansøgning eller -registrering betales 3.000 kr., jf. § 48.

Stk. 3. For en skriftlig vejledende udtalelse i henhold til § 41 b, stk. 2, betales 1.500 kr.

§ 59 e. For Patent- og Varemærkestyrelsens ekspedition i sager vedrørende ansøgning om EF-design betales 200 kr., jf. § 49, stk. 3.

Stk. 2. For Patent- og Varemærkestyrelsens ekspedition i sager vedrørende ansøgning om international registrering af design betales 200 kr., jf. § 59, stk. 2.

§ 59 f. Gebyrer indbetalt i henhold til §§ 59 a-59 e tilbagebetales ikke, når betalingen er foretaget rettidigt.

Stk. 2. Gebyrer, der ikke er betalt i rette tid, eller som ved fristens udløb er betalt med utilstrækkeligt beløb med den følge, at betalingen ikke kan godkendes, tilbagebetales.

Stk. 3. Afviser Patent- og Varemærkestyrelsen den behandling, der er betalt for, vil der ske tilbagebetaling af gebyrer indbetalt i forbindelse med behandlingen.

§ 59 g. Gebyrerne anført i §§ 59 a-59 e er angivet i 2011-niveau.

Stk. 2. Patent- og Varemærkestyrelsen kan regulere beløbene anført i §§ 59 a-59 e i overensstemmelse med den generelle pris- og lønudvikling, der anvendes på finansloven. Patent- og Varemærkestyrelsen offentliggør de gældende gebyrer i en prislister.

§ 59 h. Patent- og Varemærkestyrelsen kan overføre indtægter fra gebyrer, der er opkrævet i medfør af denne lov, til dækning af omkostninger forbundet med Patent- og Varemærkestyrelsens administration af andre områder under styrelsens ressortområde, hvor der opkræves gebyrer.

Stk. 2. Patent- og Varemærkestyrelsen kan overføre indtægter fra gebyrer, der er opkrævet i medfør af denne lov, til Nævnenes Hus til dækning af omkostninger forbundet med Ankenævnet for Patenter og Varemærker.

Kapitel 11

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 60. Loven træder i kraft den 1. oktober 2001. Erhvervsministeren fastsætter dog tidspunktet for ikrafttræden af kapitel 10³⁾.

Stk. 2. Lov om mønstre, jf. lovbekendtgørelse nr. 251 af 17. april 1989, ophæves, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Loven finder anvendelse på design, der registreres, og designansøgninger, der indgives, efter lovens ikrafttræden. For mønstre, der er registreret, og mønsteransøgninger, der er indgivet før lovens ikrafttræden, finder de hidtil gældende regler fortsat anvendelse.

Stk. 4. Den, som før lovens ikrafttræden i henhold til § 6 i lov om mønstre, jf. lovbekendtgørelse nr. 251 af 17. april 1989, udnyttede et mønster erhvervsmæssigt her i landet, eller som har truffet væsentlige foranstaltninger til en sådan udnyttelse, kan fortsætte udnyttelsen af mønsteret.

§ 61. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger⁴⁾.

Lov nr. 670 af 8. juni 2017 om ændring af retsplejeloven, lov om Bruxelles I-forordningen m.v. og forskellige andre love (Ændring af reglerne for lægdommere, gennemførelse af værnetingsaftalekonventionen m.v.)⁵⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 12

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2017, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. (Udelades)

Lov nr. 1533 af 18. december 2018 om ændring af varemærkeloven og forskellige andre love og om ophævelse af fællesmærkeloven (Behandling af ansøgninger, registreringshindringer, gengivelse af varemærker, varer i transit, overførsel af gebyrindtægter m.v.)⁶⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 8

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2019.

Stk. 2. (Stk. 2-7 udelades)

Patent- og Varemærkestyrelsen, den 29. januar 2019

SUNE STAMPE SØRENSEN

/ Anne Rejnhold Jørgensen

- ¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/71/EF af 13. oktober 1998 om retlig beskyttelse af mønstre (EF-Tidende 1998 nr. L 289, s. 28). Loven indeholder desuden bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder (EU-Tidende 2004 nr. L 195, s. 15).

- 2) Denne lovbekendtgørelse indeholder bemærkninger om ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser for love, der er vedtaget i slutningen af folketingsåret 2016/2017 samt i folketingsåret 2018/2019. Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser for tidligere vedtagne ændringer af designloven findes i lovbekendtgørelse nr. 219 af 26. februar 2017. De nedenfor angivne ændringer som følge af § 3 i lov nr. 670 af 8. juni 2017 og § 2 i lov nr. 1533 af 18. december 2018 gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.
- 3) Kapitel 10 trådte i kraft den 9. december 2008 ved bekendtgørelse nr. 1079 af 17. november 2008.
- 4) Loven blev sat i kraft for Grønland den 1. juli 2010 ved kongelig anordning nr. 656 af 11. juni 2010. Lovens kapitel 10 blev sat i kraft for Grønland den 11. januar 2011 ved bekendtgørelse nr. 1327 af 3. december 2010.
Loven blev sat i kraft for Færøerne den 2. maj 2015 ved kongelig anordning nr. 485 af 21. april 2015. Lovens kapitel 10 blev sat i kraft for Færøerne den 13. april 2016 ved bekendtgørelse nr. 144 af 25. februar 2016.
- 5) Lovændringen vedrører § 42.
- 6) Lovændringen vedrører §§ 43 og 59 h.